Lietas arhīva Nr. CA-1048-22/24
ECLI:LV:RAT:2022:0427.C68328321.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2022.gada 27.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Lidija Pliča un tiesnese Gunta Freimane,
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" administratores prasībā pret /pers. A/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, īpašumtiesību izbeigšanu, īpašumtiesību atjaunošanu un īpašuma atdošanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022.gada 20.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pirmās instances tiesā maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" administratore cēlusi prasību pret /pers. A/ (vēlāk to papildinot), kurā pamatojoties Maksātnespējas likuma 72.panta pirmās daļas 1.punktu, 96.pantu, Civillikuma 1622.pantu, Komerclikuma 169.panta pirmo daļu, lūgts:
1) atzīt par spēkā neesošu 2020.gada 17.martā starp SIA "/nosaukums/" un atbildētāju noslēgto transportlīdzekļa pirkuma līgumu, ar kuru atbildētājai atsavināts prasītājai piederošais transportlīdzeklis Porsche Macan S, reģistrācijas Nr. /numurs A/, VIN /numurs B/, 2018.izlaiduma gads;
2) izbeigt atbildētājas īpašuma tiesības un atjaunot maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" īpašuma tiesības uz transportlīdzekli Porsche Macan S, reģistrācijas Nr./numurs A/, VIN /numurs B/, 2018. izlaiduma gads;
3) uzlikt par pienākumu atbildētājai 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas nodot administratorei transportlīdzekli Porsche Macan S, reģistrācijas Nr./numurs A/, VIN /numurs B/, 2018. izlaiduma gads, bet transportlīdzekļa neesamības gadījumā piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus 48 000 *euro*.

[2] Atbildētāja par prasību sniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros norādījusi, ka prasību neatzīst, jo transportlīdzeklis nonācis viņas īpašumā, izpildot 2019.gada 15.jūlija aizdevuma līgumu, ar kuru atbildētāja aizdeva prasītājai naudas līdzekļus 61 100 *euro* apmērā.

[3] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022.gada 20.janvāra spriedumu prasība apmierināta. **Spriedumā norādīti šādi motīvi.**
[3.1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.novembra spriedumu pasludināts SIA "/nosaukums/" maksātnespējas process.
[3.2] Tiesa konstatēja, ka 2020.gada 17.martā noslēgts pirkuma līgums, ar kuru atbildētāja, kura SIA "/nosaukums/" vienīgā dalībniece un vienīgā valdes locekle, atsavina pati sev sabiedrībai piederošo transportlīdzekli Porsche Macan S, reģistrācijas Nr./numurs A/. Pirkuma līgumā norādīts, ka norēķins par iegūto īpašumu tiek veikts piemērojot ieskaitu.
Transportlīdzekļa pārreģistrācija no SIA "/nosaukums/" uz atbildētājas vārda atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1080 veikta 2020.gada 17.jūnijā, tas ir, pēc tam, kad maksātnespējīgā SIA "/nosaukums/" bija saņēmusi ārvalsts komersanta "/nosaukums A/" 2020.gada 25.maija brīdinājumu par nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu.
[3.3] Spriedumā tiesa atsaukusies uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.CA-922-20, kurā norādīts, ka Maksātnespējas likuma normas attiecībā pret Civillikuma normām ir speciālās normas.
[3.4] Tiesa konstatēja, ka saskaņā ar kreditoru prasījumu reģistru maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" maksātnespējas procesā kreditoru prasījumus ir pieteikuši astoņi kreditori par kopējo summu 29 316,13 *euro*.
Kreditoru prasījumu reģistrā norādīts, ka savus prasījumus šajā maksātnespējas procesā ir pieteikuši tādi kreditori kā ārvalsts komersants "/nosaukums A/", parāda saistības pret kuru SIA "/nosaukums/" ir sākušas veidoties no 2018.gada 10.maija; /nosaukums B/, parāda saistības pret kuru ir sākušas veidoties no 2015.gada 12.augusta; SIA "/nosaukums C/", parāda saistības pret kuru ir sākušas veidoties no 2020.gada 2.janvāra; SIA "/pers. D/", parāda saistības pret kuru ir sākušas veidoties no 2020.gada 17.janvāra; SIA "/nosaukums E/", parāda saistības pret kuru ir sākušas veidoties no 2020.gada 10.marta.
[3.5] Tiesa atzina, ka ar 2020.gada 17.martā noslēgto pirkuma līgumu Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas

2.punkta izpratnē atbildētāja ir radījusi zaudējumus sabiedrībai un tās kreditoriem, jo, pastāvot neizpildītām saistībām pret citiem kreditoriem un neesot finansu līdzekļiem parādsaistību segšanai, atbildētāja, piemērojot ieskaitu, atsavinājusi sabiedrībai piederošo īpašumu, ar kuru varēja segt parādsaistības, kas pieteiktas maksātnespējas procesā.

Atbildētāja, noslēdzot pirkuma līgumu pati ar sevi, ir realizējusi tikai savas intereses, radot sev nepamatotu priekšrocību attiecībā pret citiem kreditoriem, pret kuriem parādsaistības maksātnespējīgai SIA "/nosaukums/" ir radušās vēl pirms 2019.gada 15.jūlija, kad saskaņā ar apstrīdētajā 2020.gada 17.martā pirkuma līgumā norādīto atbildētāja maksātnespējīgai sabiedrībai ir izsniegusi pirmo aizdevumu, kas, saskaņā ar pirkuma līgumā norādīto, bija pamats ieskaita piemērošanai.

[3.6] Tiesa konstatēja, ka 2020.gada 17.marta pirkuma līgumā norādītā transportlīdzekļa Porsche MACAN S pirkuma maksa ir 48 000 *euro,* ar kuru SIA "/nosaukums/" varēja veikt norēķinu ar visiem kreditoriem, kuri maksātnespējas procesā pieteikuši savus kreditoru prasījumus par kopējo summu 29 316,13 *euro*.

[3.6.1] Tiesa atzina, ka nav vērtējami atbildētājas iebildumi, ka visi kreditori maksātnespējas procesā nav pieteikuši savus prasījumus, jo kreditoru prasījumus pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas izvērtē un atzīst administrators Maksātnespējas likumā noteiktā kārtībā un tālab tiesai nav pamata atzīt, ka sabiedrībai pastāv saistības, ja to esamību nav atzinis administrators.

[3.6.2] Tiesa izskaidroja, ka gadījumā, ja atbildētāja apstrīd pašas parakstītā darījuma pirkuma priekšmeta vērtību, atbildētājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmo daļu tiesai bija jāiesniedz pierādījumi, kas pamato viņas iebildumus par transportlīdzekļa vērtību uz pirkuma līguma noslēgšanas brīdi.

[3.6.3] Tāpat tiesa norādīja uz judikatūras atziņām, ka prasījums par darījumu apstrīdēšanu nav prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu, līdz ar to prasītājam nav jāpierāda priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai, t.sk., atbildētāja prettiesiska rīcība un zaudējumu nodarīšana konkrētā apmērā. Prasītājam ir jāpierāda zaudējumu nodarīšanas fakts, taču nav jāpierāda precīzs zaudējumu apmērs *(2012. gada 17. decembra spriedums lietā Nr.PAC-0731/2012)*.

Ievērojot minēto un transportlīdzekļu pirkuma līgumā norādīto pirkuma summu, kas ir īpašuma vērtība, tiesa atzina, ka transportlīdzekļa Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, neesamības gadījumā no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenama transportlīdzekļa vērtība 48 000 *euro*.

[3.7] Ievērojot to, ka tiesvedības laikā transportlīdzekļa valsts numura zīme ir mainījusies un šobrīd ir /numurs C/, tiesa atzina, ka sprieduma rezolutīvajā daļā norādāms aktuālā transportlīdzekļa Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, valsts numura zīme– /numurs C/.

[3.8] Atbilstoši apmierinātam prasījuma apmēram tiesa nosprieda no atbildētājas par labu valstij piedzīt valsts nodevu 1512,69 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,97 *euro*.

[4] Atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā pārsūdzējusi spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Pirmās instances tiesa pieļāvusi Civilprocesa likuma 188.panta pirmās daļas pārkāpumu, jo 2021.gada 20.decembrī tiesa pieņēma lēmumu par lietas atsākšanu izskatīt no jauna. Civilprocesa likuma 188.panta 1.daļa nosaka, ka gadījumos, ja apspriedes laikā tiesa atzīst par nepieciešamu noskaidrot jaunus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā, vai papildus pārbaudīt esošos vai jaunus pierādījumus, tā atsāk lietas izskatīšanu pēc būtības, savukārt tiesas lēmumā norādīts, ka tiesa atsāk lietas izskatīšanu no jauna.

Apelatores ieskatā termini "pēc būtības" un "no jauna" ir būtiski atšķirīgi, ar ļoti atšķirīgām sekām, pienākumiem un tiesībām lietas dalībniekiem. Piemēram, lietas izskatīšana no jauna ir iespējama Civilprocesa likuma 14.panta gadījumā, Civilprocesa likuma 22.[1] nodaļas gadījumā. Šādos gadījumos, tiesa lietas izskatīšanu uzsāk pilnīgi no jauna, savukārt lietas izskatīšana pēc būtības atsākas nevis no jauna, bet gan no stadijas, kad tiesa ziņo par lietas apstākļiem (Civilprocesa likuma 163.pants).

Tā kā tiesa jau pēc lietas izskatīšanas konstatēja Civilprocesa likuma 188.panta pirmajā daļā noteikto pamatu lietas skatīšanas atsākšanai, lēmumu pamatojot ar Civilprocesa likuma 188.pantu, apelatores ieskatā, tai nebija pamata lemt par lietas izskatīšanas atsākšanu no jauna.

[4.2] Pirmās instances tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktā noteikto.

2021.gada 28.decembrī atbildētāja saņēma prasības pieteikuma papildinājumus, kurus tiesa ar lēmumu rezolūcijas formā bija pievienojusi lietas materiāliem.

Apelatores ieskatā Civilprocesa likums neparedz tādu procesuālu dokumentu kā prasības pieteikuma papildinājumi. Lai arī minētais dokuments tika nodēvēts par prasības papildinājumiem, saturiski tie bija prasības grozījumi, jo saturēja grozījumus prasības priekšmetā, tā kā bija izteikti trīs pilnīgi jauni prasījumi, kuri nebija izteikti sākotnējā prasībā, līdz tiesa bija uzsākusi lietas izskatīšanu pēc būtības.

Tiesa, pieņemot un pievienojot lietas materiāliem prasības grozījumus, pārkāpa Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumus.

Tā kā Civilprocesa likuma 188.panta pirmā daļa nosaka, ka gadījumā, ja apspriedes laikā tiesa atzīst par nepieciešamu noskaidrot jaunus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā, vai papildus pārbaudīt esošos vai jaunus pierādījumus, tā atsāk lietas izskatīšanu pēc būtības, attiecīgi šajā procesa stadijā nav iespējama prasības grozīšana, jo šajā procesa stadijā jau ir iestājies Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktā minētais nosacījums.

[4.3] Tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 10.panta noteikumus.

Visi trīs no jauna izteiktie prasījumi bija vērsti uz to, lai novērst tos prasības pieteikuma trūkumus, kurus tiesa bija

konstatējusi apspriedes laikā, un uz kuriem tiesa norādīja lēmumā. Kā redzams no lēmuma satura, tiesa faktiski prasītājai ir devusi norādes, kā būtu pareizi izsakāmi prasījumi uz ko prasītāja attiecīgi reaģēja un tiesā izsniedza atbilstoši lēmumā norādītajam grozītu prasību, kuru tiesa prettiesiski pieņēma un apmierināja.

Apelatores ieskatā ir noticis sacīkstes principa pārkāpums.

[4.4] Tiesa, noraidot lūgumu par rakstveida paskaidrojumu sniegšanu, pārkāpusi Civilprocesa likuma 148.panta pirmās daļas prasības.

Atbildētāja prasības grozījumus saņēmusi 2021.gada 28.decembrī, bet tiesas sēde notika 2022.gada 6.janvārī.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē izteica tiesai lūgumu noteikt rakstveida paskaidrojumu sniegšanai termiņu, taču tiesa minēto lūgumu noraidīja, pasakot, ka atbildētājam bija dota iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumus uz prasību tad, kad lieta tika ierosināta.

[4.5] Tiesa spriedumā nepamatoti noteikusi, ka transportlīdzekļa neesamības gadījumā piedzīt no /pers. A/ par labu maksātnespējīgajai SIA "/nosaukums/" transportlīdzekļa vērtību 48 000 *euro*.

Apelatores ieskatā nav iespējams piedzīt šo summu no atbildētājas šīs tiesvedības ietvaros, jo prasības grozījumi tika pieņemti, pārkāpjot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumus.

[4.6] Sprieduma rezolutīvajā daļā norādīts, ka no atbildētājas ir piedzenama transportlīdzekļa vērtība 48000,00 *euro*, savukārt lietas materiālos nav pierādījumu par transportlīdzekļa vērtību. Apelatore, atsaucoties uz Civillikuma 2015.pantu, norādījusi, ka apstāklis, ka pirkuma līgumā tika norādīta transportlīdzekļa pirkuma maksa 48000,00 *euro*, nenozīmē, ka šāda ir bijusi arī transportlīdzekļa vērtība.

Līdz ar to tiesai bija jāvadās no tā pametuma (zaudējuma), kas var rasties lietas nenodošanas rezultātā, nevis no darījuma summas.

[4.7] Tiesa no atbildētājas ir piedzinusi naudas līdzekļus lielākā apmērā, nekā ir kopējais kreditoru prasījumu apmērs maksātnespējas procesā - 29316,13 *euro.*

Šāds tiesas spriedums ir pretrunā Maksātnespējas likuma 4.panta pirmajai daļai, kas nosaka, ka juridiskās personas maksātnespējas process ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, kura ietvaros no parādnieka mantas tiek segti kreditoru prasījumi, lai veicinātu parādnieka saistību izpildi.

Summa 48000,00 *euro* nevar tikt uzskatīta par kreditoriem radīto zaudējumu no apstrīdētā darījuma, tālab strīdā nav piemērojami Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumi.

[4.8] Tiesa spriedumā ir devusi atsauci uz Senāta Civillietu departamenta 2009.gada 28.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-34, bet šīs judikatūras piemērošana šajā tiesvedībā nav pieļaujama, jo tās veidošanās laikā tiesiskās attiecības izsprieda pēc 1996.gada likuma "Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrības maksātnespēju", kas bija spēkā līdz 2007.gadam.

Atbilstoši šobrīd spēkā esošā Maksātnespējas likuma 104.panta noteikumiem, ieskaits juridiskās personas maksātnespējas procesā ir pieļaujams, ja parādnieka un kreditora savstarpējie prasījumi radušies vismaz sešus mēnešus pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Apelatores ieskatā, ja Maksātnespējas likums paredz iespēju, ka ieskaits var tikt piemērots pat maksātnespējas procesa laikā, neierobežojot ieskaita veicēju subjektu loku, tad tikai likumsakarīgi, ka uz šādu noteikumu pamata, ieskaits nevar nebūt iespējams arī pirms maksātnespējas procesa.

Attiecībā uz kreditoru individuālo darbību ierobežojumu darbojas Maksātnespējas likuma 6.panta otrajā punktā nostiprinātais kreditoru vienlīdzības princips un tajā pat laikā atbilstoši Maksātnespējas likuma 104.panta noteikumiem ir pieļaujams ieskaits ar atsevišķu kreditoru, tad būtu absurdi izdarīt secinājumu, ka līdzvērtīgs ieskaits nebūtu pieļaujams pirms maksātnespējas procesa. Tādejādi ir nepamatota pirmās instances tiesas atsaukšanās uz judikatūru.

Tāpat ņemams vērā, ka prasībā tiesai vispār nebija izteikts lūgums par ieskaita darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

[4.9] Apelatore uzskata, ka Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumi paredz tikai tādu darījumu apstrīdēšanu, kuri ir zaudējumus nesoši. Transportlīdzeklis tika atsavināts par summu 48000 *euro*, savukārt lietas materiālos nav neviena pierādījuma, kas liecinātu, ka minētā summa bija zem transportlīdzekļa tirgus vērtības. Līdz ar to nolīgtā pirkuma maksa nebija zaudējumus nesoša, pie tam tā bija krietni lielāka nekā pieteikto un atzīto kreditoru prasījumu apjoms. Šajos apstākļos tiesai nebija pamata piemērot Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumus.

[5] Paskaidrojumos par atbildētājas apelācijas sūdzību maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" administratore norādījusi, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, bet prasība – pamatota un apmierināma.

[6] Pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka konkrētajā civillietā pastāv iespēja nodrošināt lietas dalībnieku procesuālās tiesības, arī nerīkojot mutvārdu tiesas sēdi, un vienbalsīgi atzīst, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama rakstveida procesā.

Pusēm 2022.gada 15.martā nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Civilprocesa likumam atbilstoši lūgumi tiesas noteiktajā termiņā netika iesniegti, kā arī lietas dalībnieki nebija izmantojuši savas tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasības un atbildētājas apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, šādu motīvu dēļ:

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzējusi spriedumu pilnā apjomā, tādējādi apelācijas instances tiesā skatāma prasība pilnā apjomā, atbilstoši apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem.

[8] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi ir konstatējusi lietas apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, līdz ar to atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un neatkārto tajā norādītos motīvus, vienīgi izvērtē apelācijas sūdzībā minētos argumentus.

[8.1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.novembra spriedumu pasludināts SIA "/nosaukums/" maksātnespējas process un par maksātnespējas procesa administratori iecelta Aiga Andersone.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punktu administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja tas noslēgts triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi, turklāt persona, ar kuru vai kurai par labu noslēgts darījums, zināja vai tai bija jāzina par šādu zaudējumu nodarīšanu.

Minētā panta otrā daļa nosaka, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, ir noslēgts ar ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu, ja tās nepierāda pretējo.

No Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas izriet, ka darījums ir apstrīdams, ja tas ir radījis zaudējumus parādniekam.

Darījumu apstrīdēšanas institūta būtība ir nodrošināt kreditoru prasījumu apmierināšanu un novērst tādu parādnieka rīcību, kas kaitē kreditoru kopuma interesēm. Ja darījums rada zaudējumus parādniekam, kā rezultātā cieš parādnieka spēja izpildīt saistības pret kreditoriem, tad zaudējumus cieš gan pats parādnieks, gan vienlaikus arī kreditori *(sk. Augstākās tiesas apkopojumu "Tiesu prakse lietās par darījumu apstrīdēšanu un zaudējumu piedziņu no parādnieka pārstāvjiem maksātnespējas procesa ietvaros", 2013/14, 20.lp.)*.

[8.2] Prasība celta, maksātnespējas administratorei konstatējot, ka 2020.gada 17.martā ticis noslēgts pirkuma līgums, ar kuru atbildētāja kā SIA "/nosaukums/" vienīgā dalībniece un vienīgā valdes locekle, atsavināja sev sabiedrībai piederošo transportlīdzekli Porsche Macan S, reģistrācijas Nr./numurs A/, maksājumus par pirkumu veicot savstarpējo prasījumu ieskaita veidā.

Administratore uzskata, ka līgums slēgts tālab, lai atbildētājai būtu iespēja iegūt savā īpašumā transportlīdzekli, izvairoties no kreditoru prasījumiem un apejot kreditoru kopuma intereses maksātnespējas procesā.

[8.2.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka 2020.gada 17.martā transportlīdzekļa pirkuma līgums noslēgts astoņus mēnešus pirms SIA "/nosaukums/" maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas - tātad šis darījums ir noslēgts triju gadu laikā pirms SIA "/nosaukums/" maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas, savukārt automašīnas pārreģistrācija no SIA "/nosaukums/" uz atbildētājas vārda atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1080 veikta 2020.gada 17.jūnijā, kas ir nepilnus piecus mēnešus pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Par minētajiem apstākļiem lietā nav strīdu.

[8.2.2] Tāpat nav strīda par to, ka uz transportlīdzekļa pirkuma līguma noslēgšanas brīdi atbildētāja bija SIA "/nosaukums/" vienīgā valdes locekle, tādejādi Maksātnespējas likuma 72.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē atbildētāja ir atzīstama par ieinteresēto personu pret maksātnespējīgo SIA "/nosaukums/".

[8.3] Apelatores ieskatā pirmās instances tiesa nepamatoti atsaukusies uz Senāta Civillietu departamenta 2009.gada 28.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-34, jo tās veidošanās laikā tiesiskās attiecības izsprieda pēc 1996.gada likuma "Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrības maksātnespēju", kas bija spēkā līdz 2007.gadam. Apelatore norāda, ka atbilstoši šobrīd spēkā esošā Maksātnespējas likuma 104.panta noteikumiem, ieskaits juridiskās personas maksātnespējas procesā ir pieļaujams, ja parādnieka un kreditora savstarpējie prasījumi radušies vismaz sešus mēnešus pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas. Tāpat apelatore uzskata, ka Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumi paredz tikai tādu darījumu apstrīdēšanu, kuri ir zaudējumus nesoši, bet šis darījums zaudējumus nav nesis (apelācijas sūdzības motīvi šī sprieduma p.4.8., 4.9.).

[8.3.1] Izvērtējot šos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija piekrīt, ka minētā judikatūra nav attiecināma uz konkrētā strīda apstākļiem, taču secina, ka tas nav ietekmējis pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību.

Lietā nav strīda, ka atsavinātā lieta ir automašīna, kuras īpašuma tiesības atbildētājai reģistrētas CSDD 2020.gada 17.jūnijā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 24.punktu transportlīdzekļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kurai pieder transportlīdzeklis. Par valsts vai pašvaldības transportlīdzekļa īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma tiešā vai

pastarpinātā valsts pārvaldes iestāde, uz kuras vārda transportlīdzeklis reģistrēts.

Savukārt minētā likuma 10.panta otrā daļa noteic, ka transportlīdzekli reģistrē uz tā īpašnieka (fiziskās vai juridiskās personas) vārda.

Civillietu tiesa kolēģija uzskata, ka tādējādi par darījuma faktiskās veikšanas laiku atzīstams laiks, kad notikusi īpašuma tiesību pāreja no maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" uz atbildētāju, proti transportlīdzekļa reģistrācija, kas veikta nepilnus piecus mēnešus pirms SIA "/nosaukums/" maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas.

[8.3.2] Juridiskajā literatūrā norādīts, lai kreditors varētu izmantot ieskaita tiesības maksātnespējas procesā saskaņā ar Maksātnespējas likuma 104.pantu, nepieciešams, lai parādnieka un kreditora savstarpējie prasījumi būtu radušies vismaz sešus mēnešus pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas. Šādu nosacījumu likumdevējs ir ietvēris ar mērķi novērst iespēju piemērot ieskaitu gadījumos, kad savstarpēji vērstās saistības ir radušās nevis pušu parastās komercdarbības rezultātā, bet gan stratēģisku apsvērumu dēļ. Kā piemēru stratēģiskai rīcībai var minēt pret parādnieku vērstu prasījumu uzpirkšanu, lai tos izmantotu saistības dzēšanai ar ieskaitu. Stratēģisku motīvu pierādīšana ir saistīta ar darījuma dalībnieku subjektīvās attieksmes (nolūku) noskaidrošanu, un tas vienmēr ir sarežģīts uzdevums. Tāpēc likumdevējs ir izvēlējies vienkāršotu un objektīvi viegli konstatējamu kritēriju: termiņu, prezumējot, ka „aizdomīgi" varētu būt jebkādi notikumi, kas ir radījuši ieskaita tiesību īsi pirms parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas *(sk. H.Jauja. Ieskaita apstrīdēšana juridiskās personas maksātnespējas procesa ietvaros. Jurista Vārds, 05.01.2016., Nr.1 (904))*.

[8.3.3] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ atbilstoši Maksātnespējas likuma 96.panta otrajai daļai un 72.pantam ir ieinteresētā persona attiecībā pret prasītāju.

Tādējādi, ņemot vērā maksātnespējas procesa mērķi un principus, par zaudējumiem uzskatāmas jebkuras kaitīgās sekas, kas samazina parādnieka mantu vai palielina parādnieka saistības. Atbildētāja bija parādnieka vienīgā valdes locekle, kura ieskaita darījumā atsavināja parādnieka vērtīgo aktīvu pati sev, neievērojot citu kreditoru intereses un savas īpašuma tiesības uz šo aktīvu ieguva Maksātnespējas likuma 104.pantā paredzētajā termiņā.

Apelācijas sūdzībā izteiktā Maksātnespējas likuma 104.panta interpretācija ir pretrunā ar Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumiem, jo likumdevējs ir noteicis ne tikai stingrāku kārtību, kādā ieskaita darījumi ir veicami maksātnespējas procesa laikā, bet arī to, ka administratoram ir pienākums apstrīdēt ieskaita darījumus, kas noslēgti pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas ar parādnieka valdes locekļiem, ja ar šiem darījumiem parādniekam ir nodarīti zaudējumi.

[8.4] Apelatores ieskatā pirmās instances tiesa pieļāvusi Civilprocesa likuma 188.panta pirmās daļas pārkāpumu, jo 2021.gada 20.decembrī pieņēma lēmumu par lietas atsākšanu izskatīt no jauna, savukārt Civilprocesa likuma 188.panta pirmā daļa noteic gadījumu par lietas izskatīšanu pēc būtības, savukārt tiesas lēmumā norādīts, ka tiesa atsāk lietas izskatīšanu no jauna. Termini "pēc būtības" un "no jauna" ir būtiski atšķirīgi, ar ļoti atšķirīgām sekām, pienākumiem un tiesībām lietas dalībniekiem.

[8.4.1] Lietā konstatējams, ka pamatojoties uz Civilprocesa likuma 188.panta pirmo daļu ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 20.decembra lēmumu nolemts atsākt lietas izskatīšanu no jauna, lai noskaidrotu juridiskos argumentus, ar kuriem administratore pamatojusi prasījumu nodot administratorei transportlīdzekli.

Minētais apelācijas sūdzības iebildums Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā ir nepamatots, jo redzams, ka tiesnese pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu lēmumā nevis pieļāvusi konkrētās normas pārkāpumu. Lai gan lēmuma motīvu daļā un rezolutīvajā daļā ir norādīts, ka lietas izskatīšana atsākama no jauna, no lēmuma būtības un atsauces uz Civilprocesa likuma 188.panta pirmo daļu ir konstatējams, ka lietas izskatīšana ir atsākama pēc būtības.

[8.4.2] Ievērojot to, ka taisot nolēmumu, kā arī vērtējot lietas dalībnieku paskaidrojumus un lietas materiālus, tiesa atzinusi par nepieciešamu noskaidrot jaunus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā, tā pamatoti atsāka lietas izskatīšanu pēc būtības saskaņā ar Civilprocesa likuma 188.panta pirmo daļu. Līdz ar to šis apelācijas arguments nav pamatots.

[8.5] Nav pamatots arī apelatores arguments, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 10.panta noteikumus, jo savā lēmumā norādījusi trūkumus, kurus prasītājai vajadzētu novērst, tādejādi faktiski dodot prasītājai norādes kā pareizi izsakāmi prasījumi.

Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē sacīkstes principa pārkāpumu un secina, ka šis arguments ir apelatores subjektīvs viedoklis, kas nesatur argumentus par nolēmuma nepareizību. Tāpat ņemams vērā, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 188.panta pirmās daļas tiesību normām jautājums par lietas izskatīšanas pēc būtības atsākšanu ir tiesas tiesība, kas atstāta ekskluzīvā tiesas kompetencē, nevis izlemjams pēc lietas dalībnieku lūguma.

[8.6] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa, noraidot lūgumu par rakstveida paskaidrojumu sniegšanu, pārkāpusi Civilprocesa likuma 148.panta pirmās daļas prasības.

[8.6.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka tiesa prasības pieteikuma precizējumus nosūtījusi atbildētājas pārstāvim 2021.gada 28.decembrī uz elektronisko pasta adresi, tieši tajā pat dienā, kad tie saņemti tiesā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētāja prasības grozījumus saņēmusi 2021.gada 28.decembrī, tādejādi secināms, ka līdz tiesas sēdei gan atbildētāja, gan viņas pārstāvis ar prasības pieteikuma precizējumiem bija iepazinušies.

Civilprocesa likuma 148.pants noteic darbības sagatavojot lietu izskatīšanai, lai lietas dalībnieki būtu informēti par gaidāmo tiesas procesu. Konkrēti Civilprocesa likuma 148.panta pirmā daļa paredz tiesnesim noteikt paskaidrojumu sniegšanas termiņu pēc lietas ierosināšanas, taču neparedz tiesnesim noteikt paskaidrojumu iesniegšanas termiņu, kad saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, tādejādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pamatoti pirmās instances tiesas tiesnese sēdē ir noraidījusi atbildētājas pārstāvja lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu, lai dotu iespēju sniegt rakstveida paskaidrojumus uz prasības papildinājumiem.

[8.6.2] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas pārstāvim līdz pirmās instances tiesas sēdei 2022.gada 6.janvārī

bija iespēja iepazīties ar prasības pieteikuma papildinājumiem un pēc tiesneses aicinājuma tiesas sēdē sniegt mutvārdu paskaidrojumus, tāpēc apelācijas sūdzībā izteiktais arguments par Civilprocesa likuma 148.panta pirmās daļas pārkāpumu nav pamatots.

[8.7] Attiecībā uz apelatores iebildumu, ka pirmās instances tiesa, pieņemot un pievienojot lietas materiāliem prasības grozījumus, pārkāpusi Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumus, Civillietu tiesas kolēģija norāda sekojošo.

Maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" administratores 2021.gada 28.decembrī iesniegtie prasības pieteikuma papildinājumi nav uzskatāmi par prasības grozījumiem, jo ar tiem netiek grozīts prasības pamats vai priekšmets.

Prasības papildinājumos lūgts izbeigt atbildētājas īpašuma tiesības un atjaunot maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" īpašuma tiesības uz transportlīdzekli, kā arī transportlīdzekļa neesamības gadījumā piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus 48 000 *euro*. Līdz ar to konstatējams, ka prasītāja ir precizējusi prasībā izteiktos prasījumus, kas izriet no celtās prasībās par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atdošanu, jo darījumu atzīstot par spēkā neesošu, ir atjaunojamas arī maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" īpašuma tiesības uz minēto transportlīdzekli.

[8.8] Civillietu tiesas kolēģija par nepamatotu atzīst apelatores argumentu, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noteikusi, ka transportlīdzekļa neesamības gadījumā piedzenama transportlīdzekļa vērtība 48 000 *euro*, jo prasības grozījumi esot tikuši pieņemti pārkāpjot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumus.

Kā norādīts pārsūdzētajā spriedumā, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 196.pantam, taisot spriedumu par mantas atdošanu natūrā, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda konkrēto mantu, kā arī nosaka, ka mantas neesamības gadījumā no atbildētāja piedzenama tās vērtība, minot konkrētu summu.

Prasījums par transportlīdzekļa vērtības piedziņu ir pakārtots prasījums prasījumam par mantas atdošanu natūra un tikai mantas neesamības gadījumā no atbildētāja piedzenama tās vērtība.

[8.9] Attiecībā uz piedzīto transportlīdzekļa vērtību atbildētāja norādījusi, ka apstāklis, ka pirkuma līgumā tika norādīta transportlīdzekļa pirkuma maksa 48 000,00 *euro*, nenozīmē, ka šāda ir bijusi arī transportlīdzekļa vērtība, līdz ar to tiesai bija jāvadās no tā pametuma (zaudējuma), kas var rasties lietas nenodošanas rezultātā, nevis no darījuma summas.

[8.9.1] Civillietu tiesas kolēģija saskata pretrunas šajos argumentos, jo apelatore gan uzskata, ka tiesa vispār nepamatoti noteikusi šīs summas piedziņu transportlīdzekļa neesamības gadījumā, jo prasības grozījumi tika pieņemti pārkāpjot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumus, gan apšauba transportlīdzekļa vērtību.

[8.9.2] Apstrīdot transportlīdzekļu vērtību 48 000 *euro* apmērā, atbildētāja nav norādījusi citu summu, nav iesniegusi tiesai pierādījumus, kas apliecinātu, ka minētā vērtība ir zemāka, kā arī nav objektīvi pamatojusi savus iebildumus, vien vispusīgi norādījusi, ka tiesai bija jāvadās zaudējumiem, kas var rasties lietas nenodošanas rezultātā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka šādos apstākļos, ņemams vērā, ka 2020.gada 17.marta pirkuma līgumu slēgusi pārdevēja /pers. A/ kā SIA "/nosaukums/" valdes locekle ar pircēju /pers. A/, tālab nav šaubu, ka gan pārdevēja, gan pircēja bijušas vienisprātis, ka transportlīdzekļa Porsche Macan S, patiesā vērtība ir tieši 48 000 *euro.*

[8.10] Apelatores ieskatā summa 48 000 *euro* nevar tikt uzskatīta par kreditoriem radīto zaudējumu no apstrīdētā darījuma, jo kopējais kreditoru prasījumu apmērs maksātnespējas procesā ir 29316,13 *euro*. Līdz ar to pirkuma maksa nebija zaudējumus nesoša, tādejādi strīdā nav piemērojami Maksātnespējas likuma 96.panta noteikumi.

[8.10.1] Civillietu tiesas kolēģija izskaidro, ka Maksātnespējas procesa likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka juridiskās personas maksātnespējas process ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, kura ietvaros no parādnieka mantas tiek segti kreditoru prasījumi, lai veicinātu parādnieka saistību izpildi.

Maksātnespējas likuma normas, tostarp 96.pants, par zaudējumu nodarīšanu parādniekam tulkojamas kontekstā ar definēto mērķi – apmierināt kreditoru prasījumus, līdz ar to darījumu apstrīdēšanas institūta būtība maksātnespējas tiesībās balstās uz kreditoru kopuma aizsardzības principu, kas nozīmē, ka administratora prasības celšanas mērķis ir nodrošināt saistību izpildi pret kreditoriem jeb kreditoru kopuma intereses.

[8.10.2] Ar apstrīdēto darījumu SIA "/nosaukums/" tika nodarīti zaudējumi 48 000 *euro* apmērā, jo atbildētājs interesēs tika atsavināts parādnieka vienīgais vērtīgais aktīvs, laikā, kad parādniekam jau bija iestājušās finansiālas grūtības un tika kavēta maksājumu veikšana citiem kreditoriem.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka prasījums par darījumu apstrīdēšanu nav prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu, līdz ar to prasītājai nav jāpierāda priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai, t.sk. atbildētāja prettiesiska rīcība un zaudējumu nodarīšana konkrētā apmērā. Zaudējumi izpaužas faktā, ka ar atsavināšanas darījumu un tam sekojošajam darbībām tiek radīta situācija, ka parādniekam nav vairs ne īpašuma, ne arī ekvivalentu naudas līdzekļu, no kuriem segt kreditoru prasījumus.

[8.11] Apelatore izteikusi iebildumus, ka tiesa no atbildētājas ir piedzinusi naudas līdzekļus lielākā apmērā, nekā ir kopējais kreditoru prasījumu apmērs maksātnespējas procesā - 29316,13 *euro.*

[8.11.1] Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 118.panta pirmo daļu no parādnieka naudas līdzekļiem, tajā skaitā līdzekļiem, kas iegūti, atsavinot parādnieka mantu, vai no citiem juridiskās personas maksātnespējas procesa finansēšanas avotiem (kreditoru, citu fizisko vai juridisko personu līdzekļiem), izņemot līdzekļus, kas iegūti šā likuma 116.pantā noteiktajā gadījumā, vispirms pilnībā tiek segtas juridiskās personas maksātnespējas procesa izmaksas.

Līdz ar to, ņemot vērā, ka no maksātnespējas procesā iegūtajiem līdzekļiem vispirms tiek segtas administrācijas izmaksas un administratora atlīdzība, tad prasības apmierināšanas gadījumā ieguvēji nebūs tikai kreditori, līdz ar ko 2020.gada 17.marta pirkuma līguma atzīšana par spēkā neesošu neietekmē kreditoru stāvokli, kuru interesēs administratore cēlusi šo prasību tiesā. Attiecīgi kreditoru prasījumi tiks segti tikai pēc visu maksātnespējas procesa izmaksu segšanas,

kuras nav iespējams precīzi noteikt.

[8.11.2] Atzīstot transportlīdzekļa atsavināšanas darījumu par spēkā neesošu, atbildētājai atjaunosies prasījuma tiesības pret parādnieku 48 000,00 *euro* apmērā, un viņa varēs pieteikt savu kreditora prasījumu. Arī šādā gadījumā kreditoru prasījumu kopsumma var pieaugt vēl par 48 000,00 *euro*.

Likumdevējs ir paredzējis iespēju, ka maksātnespējas procesa laikā atgūstot vai pārdodot parādnieka mantu, var tikt iegūti naudas līdzekļi tādā apmērā, kas pārsniedz kreditoru prasījumu un maksātnespējas procesa izmaksu kopsummu, un noteicis rīcību ar tiem. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija šos iebildumus atzīst par nepamatotiem.

[8.12] Konstatējot, ka pārējie apelācijas sūdzības argumenti dublē argumentus, kurus atbildētājas norādījusi pirmās instances tiesai un kuri pietiekami novērtēti pārsūdzētajā spriedumā, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi un objektīvi ir novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pierādījumus, devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, un līdz ar to pamatoti prasību apmierinājusi.

[8.13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktam prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Valsts nodeva par prasības celšanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktu ir 1512,69 *euro* (1200 + 1,6% no (48 000 - 28457), kas piedzenama valsts ienākumos no atbildētājas.

Iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 2,97 *euro* apmērā, kas piedzenami valsts ienākumos no atbildētājas.

[8.14] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2021.gada 2.jūnija lēmumu prasība nodrošināta, ierakstot VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" transportlīdzekļu reģistrā aizlieguma atzīmi - aizliegumu atsavināt /pers. A/ piederošo transporta līdzekli – Porsche Macan S, 2018.gada izlaidums, VIN (šasijas numurs) /numurs B/ un valsts reģistrācijas numura zīme /numurs C/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, noraidot prasību, tiesa spriedumā atceļ prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Ņemot vērā, ka prasība ir apmierināma, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata prasības nodrošinājuma atcelšanai un tas saglabājams nodrošinot sprieduma izpildi.

[8.15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.1 , 430., 432., 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

Nosprieda:

prasību apmierināt.

Atzīt par spēkā neesošu 2020.gada 17.martā starp SIA "/nosaukums/", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, noslēgto pirkuma līgumu, ar kuru /pers. A/ atsavināts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/nosaukums/" piederošais transportlīdzeklis Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, reģistrācijas valsts numura zīme /numurs C/ (valsts numura zīme uz darījuma noslēgšanas dienu – /numurs A/).

Izbeigt /pers. A/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz transportlīdzekli Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, reģistrācijas valsts numura zīme /numurs C/.

Atzīt un atjaunot SIA "/nosaukums/", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, īpašuma tiesības uz transportlīdzekli Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, valsts numura zīme /numurs C/.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas nodot sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums/", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, administratores valdījumā transportlīdzekli Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, reģistrācijas valsts numura zīme/numurs C/, bet transportlīdzekļa neesamības gadījumā piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgajai SIA "/nosaukums/", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, Porsche MACAN S, VIN:/numurs B/, 2018. izlaiduma gads, vērtību 48 000 *euro* (četrdesmit astoņi tūkstoši euro).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 1512,69 *euro* (viens tūkstotis pieci simti divpadsmit euro, 69 centi).

Valsts ienākumos valsts nodeva maksājama, norādot šādus maksājuma rekvizītus: saņēmēja - Valsts kase, nodokļu maksātāja Nr.90000050138; saņēmēja iestāde - Valsts kase, kods - TRELLV22; konta Nr.LV55TREL1060190911200; maksājuma mērķis - dati lietas identificēšanai (juridiskās personas nosaukums, lietas nosaukums, lietas numurs vai tml.).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,97 *euro* (divi euro, 97 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami, norādot šādus maksājuma rekvizītus: saņēmēja – Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja Nr.90001672316; saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods – TRELLV22; konta

Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķis – dati lietas identificēšanai (juridiskas personas nosaukums, lietas nosaukums, lietas numurs.

Noteikt, ka spriedums izpildāms labprātīgi – 10 (desmit) dienu laikā, termiņu skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 *euro* Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneses L.Pliča

G.Freimane